

Flutse en zien schabbeschorte

Woar is dun tied dad iedereen nog met un schorte an liep. De vrown liepen vroeger met een schorte dan ze roend ulder leen boenden boven ulder zwarte rok. 't Was un beetje beblomd ent diende voa vanalles. Onze werkten int menoage ton kosten ze dur ulder anden an ofvoagen achter dan ze groensels gekuust aan of de petatten gescheld aan. Onze an de schuttelbak stoenden kosten ze dur ulder anden an afdrogen en onze un vuule neuze aan ton dosten ze ook wel un ki ulder neuze snuten in da schortje. Purtangs aan ze ook untwadde ip ulder schoeren... un neusdoek. Moa da was meer un gebreide sjalle voa de warmte en zeker gin zakdoek.

Die schorte wierd eigentlich nooit ofgedoan. Ze liepen dur mee ip stroate en giengen dur mee noa de wienkel. Da geneerde niemand.

Achter de tied van de lange rokken wierd de schorte ookangepast. De vrown droegen een rok en een bloeze of een kleed en durboven ton een fleurige schorte zoender mown of met korte mown.

Da wierd alleene thuus gedregen. Onze weg giengen vloog de schorte in de kasse. Toet vandoage ziender nog vele die zukke schorte droagen vor ulder kleren nie vuul te moaken.

Ook de vinten droegen un schorte. De meesters ip 't schoole an un griesde schorte an. De joengers moesten doar tegen zeggen een stofjas in 't schoan Vlams.

't Was nodig da ze dadde an oan van met al da krijt vor ip 't bord te schrieven was tur vele stof en vuulte.

Ook ip 't stadhuus droegen de vinten un schorte. Da was vurzekers voa gin inkteplekken ip ulder kleren te moaken. Dur woaren dur zelfs die nog van die oarmstikken an oan, un sorte pofmowen.

Da was de tied dad alles nog geschreven wierd met un penne en un inktepot. En ton kost je nog lezen wa da ze schreven. Echt schone en met vele zwier en zwoi. \$ Schoonschrift in 't schole kennen ze nie mè en de joenge gasten zitten de hele Godsche dag te tokkel nip ulder aipod. Zen tonnen zèè an ulder duum van hele doagen tespelen ip ulder computertjes.

Zen zelfs gin tied nie mè vo run ki buuten te spelen.

Ja de tieden zien veranderd éé en de schorten gon wel nie mè werekèren.

Je zoed anders 't merk nie mè zien van ulder zokken, schoen, broek of emde.

En wieder woaren preus lik veertig omme un nieuwe pulover mochten droagen da moeder zelve gebrei at. 't Zelfste met onze sjarpe en onze mutse. Moa nu moet dadde allemolle van un sjieke wienkel komn anders deugt da nie mè.

En toch zegt iederèèn da slichte tieden zien. En je meugt je drojn of kèren hoort moar één woord: crisis.... En purtangs emmet nog nooit zo goed get !

Ist zjuuste of ist zjuuste ???